

Основні засади процесу формування фінансової стратегії корпорацій

Фінанси корпорацій – це основа будь-якої фінансової системи, оскільки охоплюють грошові відносини в державі, а саме фінансові відносини у сфері створення національного багатства та доходу. Найбільшу частку у формуванні бюджету здійснюють корпорації за рахунок податків. Тому, розвиток ринкової економіки на сучасному етапі обумовив необхідність в дослідженні процесів формування фінансовою стратегією корпорацій.

Формування капіталу підприємства, першочергово залежить від стану фінансового ринку. Цим і обумовлений зв'язок між фінансами корпорацій та фінансовим ринком. Вибір джерел фінансування передбачає вивчення фінансового ринку, фондового ринку, процентних ставок та ін.

До фінансів корпорацій є певні вимоги, а саме:

- їх мобілізація, для забезпечення їх маневреність та концентрація коштів на важливих етапах господарської діяльності;
- дотримання пропорцій між витратами фінансових ресурсів та їх надходженням;
- розроблення планів щодо надходження фінансових ресурсів, напрямків використання в майбутньому періоді та на стратегічні цілі;
- провести емісію цінних паперів, фінансового лізингу, проектного фінансування для залучення додаткового капіталу;
- оптимізувати структуру та вартість капіталу, для забезпечення фінансової стійкості та ділової активності корпорацій.

Фінанси корпорації пов'язані з відносинами з державою, акціонерами, страховими фондами, кредиторами, покупцями та постачальниками. У фінансовому управлінні агентські відносини виникають, коли керівник делегує інвестиційні та фінансові рішення менеджерам. Хоча, інтереси власника та менеджера можуть не співпадати. Отже, є потреба в дотриманні прав та контролю за фінансовою діяльністю корпорацій та визначенні пріоритетних заходів щодо стратегічних напрямів фінансової діяльності корпорацій.

Кожна корпорація визначає свою власну стратегію, що визначена її ідеологією. Загальна стратегія економічного розвитку узгоджується з фінансовою стратегією.

Фінансова стратегія – довгострокова фінансова програма розвитку корпорацій, що дозволяє фінансові службі корпорацій оптимізувати фінансові ресурси. Проблема вибору фінансової стратегії для корпорацій дуже актуальна, оскільки прийняття господарських рішень відбувається у ринковому середовищі. Вона розглядається як чинник забезпечення нормального функціонування корпорацій в майбутньому.

Фінанси корпорацій – це економічні відносини, які виникають в корпорації з приводу утворення і використання фінансових ресурсів для досягнення цілей, а саме зростання капіталу.

В умовах ринкової економіки доцільно визначити такі функції фінансів корпорацій:

- формування капіталу за рахунок грошових доходів та фондів фінансових ресурсів (є необхідно умовою для здійснення безперервності процесу відтворення);
- розподілу та перерозподілу капіталу, грошових доходів та фондів фінансових ресурсів (використання капіталу, що передбачені у фінансовому плані);
- регулювання грошових потоків та контроль за їх використанням (матеріально-речових пропорцій під час використання доходів корпорацій та її підрозділів).

Компанія – це є інвестиційний об'єкт, тому власник ризикує вкладеним капіталом, за рахунок обмеженого впливу на діяльність фірми. Першочерговим завданням керівників корпорації є зміцнення конкурентної позиції, яка конкретно визначається під час розроблення інноваційного, маркетингового, цінового, збутового, організаційного та інших напрямків як стратегії, так і політики.

Для менеджерів – це джерелом заробітної плати, матеріальних винагород та набуття в'язків. Важливим завданням для менеджерів, які розробляють стратегію розвитку, є узгодження загальної стратегічної програми з фінансами. Загальна стратегія ґрунтується на врахуванні можливостей зміцнення конкурентної позиції на ринку конкурентних товарів і послуг, фінансова – на русі капіталів. Тенденції розвитку ринків різні, тому загальна стратегія часто не може бути підтримана відповідним фінансовим забезпеченням.

Можна зазначити, що існують сфери та певні ризики, на які менеджер не може вплинути з урахуванням ситуацій невизначеності. Тому, ефективне управління діяльністю компанії залежить:

- від механізму контролю за діями менеджерів;
- від перерозподілу прав власності на користь більш ефективних економічних агентів.

Належна корпоративна практика може сприяти фінансовому успіху будь-якої компанії за рахунок мінімізації моральних ризиків, що зменшують шахрайство в бізнесі.

Крім того, формування капіталу та вибір джерел фінансування корпорації залежить від стану фінансового ринку. Основним із засобів впливу на стан діяльності підприємств є стратегічне фінансове планування. Адже, вітчизняні підприємства дуже часто зустрічаються із проблемою відсутності системи стратегічного фінансового планування.

Процес формування фінансової стратегії корпорацій включає етапи від розробки до оцінки її ефективності, а саме:

1. Визначення періоду реалізації фінансової стратегії .
2. Аналіз факторів зовнішнього підприємництва.
3. Формування стратегічної мети фінансової діяльності.
4. Розроблення фінансової політики підприємства.
5. Розроблення системи заходів по забезпеченню реалізації фінансової стратегії.
6. Оцінка розробленої фінансової стратегії.

Успіх гарантується, коли стратегічні цілі відповідають фінансовим можливостям корпорації, при чіткому управлінні, а методи його реалізації є гнучкі, адекватні певним змінам фінансових показників розвитку підприємств.

Фінансова стратегія корпорації повинна включати в себе:

1. Дослідження факторів впливу зовнішнього середовища та фінансового ринку.
2. Стадію життєвого циклу розвитку корпорації.
3. Конкретні поставлені стратегічні цілі та завдання фінансової діяльності корпорації.
4. Альтернативні варіанти при певних ризиках та майбутніх перспектив.
5. Розробка системи заходів щодо реалізації розробки фінансової політики.
6. Формування обсягу фінансових ресурсів.
7. Чинники внутрішнього та зовнішнього середовища на фінансову стратегію корпорації.

Наслідком правильного його застосування є: ефективне використання наявного потенціалу, створення передумов подальшого розвитку, отримання позитивного результату від своєї діяльності, зміцнення іміджу корпорації. В той же час, стратегічні рішення вимагають додаткового фінансування зовні, але слід зазначити, що прорахунки у поточних фінансових рішеннях впливають на можливості та ціну стратегічних фінансових рішень. Прорахунки поточного фінансування можуть погіршити фінансовий стан підприємства, що в свою чергу, стане причиною подорожання або унеможливлення стратегічних фінансових рішень.

Кожен власник корпорації визначає для себе стратегічні фінансові цілі, які втілюються за рахунок формування додаткової вартості вкладених коштів. Тому, при фінансовому стратегічному плануванні необхідно враховувати, що бідь-які фінансові інвестиції повинні генерувати позитивну маржу, а рівень рентабельності має покривати рівень доходності, що визначені власниками капіталу.

Залежно від проведеного аналізу внутрішнього та зовнішнього середовища та визначення певних ризиків потрібно обирати певний оптимальний інструмент, що дозволить максимально ефективно мінімізувати втрати від настання несприятливих обставин в бізнес процесі.

Основні принципи, методи та інструменти прийняття та реалізація управлінських рішень щодо структури активів та основних джерел їх фінансування з метою забезпечення зростання фінансового забезпечення власників є основою для управління фінансовим станом корпорацій. Основними принципами для управління фінансовим станом є: інтегрованість, стратегічна направленість, гнучкість, альтернативність, інноваційна спрямованість, координація та пріоритетність щодо розв'язання проблемних питань.

Отже, основою успішної діяльності підприємства є формування ефективної та обґрунтованої фінансової стратегії, яка базується на аналізі фінансового стану підприємства та аналізі факторів, що впливають на нього.